

Πάσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου - Δὲ οὐ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση

/ [Γνώμες](#)

«....Καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον καὶ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν πατρὶ καὶ υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν....»

- Γράφει ο Μυργιώτης Παναγιώτης, Μαθηματικός

Η Αγία μας Εκκλησία την Δευτέρα μετά την Πεντηκοστή εορτάζει το Άγιο Πνεύμα, το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. «Το συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον» με τον Πατέρα και τον Υιόν, όπως ομολογούμε στο όγδοο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως («Πιστεύω»). Η παραπάνω φράση σημαίνει ότι είναι ίσο κατά την λατρεία και την τιμή, διότι έχει κι Εκείνο την θεία φύση όπως και τα άλλα δυο Πρόσωπα.

Το Άγιο Πνεύμα δεν έλαβε σάρκα, όπως ο Χριστός. Κατά το τριαδικό ιδίωμα,

εκπορεύεται «αἰδίως»(χωρίς αρχή και τέλος) από τον Πατέρα.

Η επίκληση και ο φωτισμός του Αγίου Πνεύματος είναι βασική προϋπόθεση για να ομολογήσουμε αυθεντικά ότι ο Χριστός είναι Κύριος και Θεός. «Κανένας δεν μπορεί να πει ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος, παρά μόνο με τη φώτιση του Αγίου Πνεύματος», έγραψε ο απόστολος Παύλος (Α΄ Κορ. 12,3).

Στην Παλαιά Διαθήκη έχουμε φανέρωση του Αγίου Πνεύματος, κατά την περιγραφή της πρώτης ημέρας δημιουργίας του κόσμου: «πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος» (Γεν. 1,2).Δηλαδή την άμορφη μάζα που δημιούργησε ο Θεός Πατέρας δια του Υιού Του το Άγιο Πνεύμα την ζωογόνησε για να προέλθουν τα είδη του φυτικού και ζωικού βασιλείου.

Στην Καινή Διαθήκη κατά τον Ευαγγελισμό πληροφορούμαστε ότι Πνεύμα Άγιο θα την επισκεφθεί την Παναγία (Λουκ. 1,35) και με την Χάρη Του Εκείνη θα συλλάβει τον Ιησού. Η Εκκλησία μας για αυτό διδάσκει ότι η Ενανθρώπηση έγινε «ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου» (3ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως).

Το Άγιο Πνεύμα εμφανίστηκε πάνω από τον Ιησού, χωρίς να λάβει σάρκα, κατά την βάπτιση του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό με την μορφή περιστεράς. «καὶ εἶδε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ καταβαῖνον ὡσεὶ περιστερὰν καὶ ἐρχόμενον ἐπ’ αὐτόν» (Ματθ. 3,16).

Στο τέλος της επίγειας τριαντατρίχρονης ζωής Του ο Κύριος υπόσχεται ότι θα στείλει το Άγιο Πνεύμα για να τους αποκαλύψει τις θείες αλήθειες και να τους ενισχύσει ώστε να συνεχίσουν το σωτήριο έργο Του και τους λέγει ότι «συμφέρει σε σας να φύγω, γιατί τότε θα έρθει σε σας ο Παράκλητος» (Ιω. 16,7).Πράγματι, μετά από δέκα ημέρες από την Ανάληψή Του το Άγιο Πνεύμα με την μορφή πύρινων γλωσσών ήλθε και στάθηκε πάνω από το κεφάλι του κάθε μαθητή: «καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ’ ἓνα ἕκαστον αὐτῶν» (Πραξ. 2,3). Την ημέρα αυτή, της Πεντηκοστής, πενήντα ημέρες μετά την Ανάσταση, ιδρύθηκε επί γης η Εκκλησία και πορεύεται και θα πορεύεται έως την συντέλεια των αιώνων.

ΤΑ ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Όπως αναφέραμε το Άγιο Πνεύμα δεν σαρκώθηκε όπως ο Χριστός, αλλά από την Πεντηκοστή και εντεύθεν είναι διαρκώς παρόν μέσα από τις δωρεές τις οποίες παρέχει στον καθένα μας. Όπως χαρακτηριστικά ψάλλομε: «Άγίω Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς Χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν» (Αναβαθμοί δ' ἤχου).

Το Άγιο Πνεύμα είναι «ζωῆς χορηγός» και « θησαυρός αγαθών». Ιεροποιεί τα σύμπαντα . Κατέχει κεντρική θέση εις την διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας Συγκροτεί την εκκλησία, την ζωογονεί, την οδηγεί στην αλήθεια και την αγιάζει. Στην παλαιά διαθήκη μίλησε με το στόμα των προφητών. Τους αγίους της Καινῆς Διαθήκης τους οδήγησε στην ορθή διατύπωση των αληθειών της πίστης και στη συνέχεια έγινε ο επιστάτης της σωστής ερμηνείας της από τους πατέρες Εκκλησίας και από τις Οικουμενικές Συνόδους. Έργο Του είναι να διατηρηθεί η αλήθεια στους κόλπους της Εκκλησίας. Δεν είναι τυχαίο ότι η απόφαση της Αποστολικῆς Συνόδου αρχίζει με τα λόγια: «αποφασίστηκε ως σωστό από το Άγιο Πνεύμα και από μας...» (Πρ. 15,28).

Όλα τα μυστήρια τελούνται με την επενέργεια του Αγίου Πνεύματος, δίνοντας τον μυστηριακό χαρακτήρα σε αυτά. Μέσω των μυστηρίων ενεργεί τον αγιασμό των μελών της, τους χαρίζει ποικίλα χαρίσματα, τους καθιστά ικανούς να πορεύονται στο δρόμο του Θεού.

Στη διοίκηση της Εκκλησίας αναδεικνύει ποιμένες και διδασκάλους, οι οποίοι παρά τα λάθη και τις ανθρώπινες αδυναμίες, με τον φωτισμό Του, βρίσκουν τα πρόσφορα μέσα για την καθοδήγηση των πιστών στην κατά Χριστόν ζωή και σωτηρία.

Αν δεν υπήρχε το Άγιον Πνεύμα η Εκκλησία θα ήταν ένα ίδρυμα ανθρώπων που θα αποτελούσε ανάμνηση του έργου του Χριστού.

ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Για την πνευματική πορεία του πιστού βασική προϋπόθεση είναι η παρουσία του Αγίου Πνεύματος. Η είσοδος του πιστού στην Εκκλησία γίνεται με το μυστήριο του Βαπτίσματος, το οποίο τελείται « εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος». Κατά το μυστήριο του Χρίσματος, το οποίο ακολουθεί το Βάπτισμα, το Άγιο Πνεύμα σφραγίζει τον Χριστιανό («σφραγίς δωρεάς Πνεύματος Αγίου» όπως χαρακτηριστικά λέγει ο ιερέας που τελεί το μυστήριο) και τον καθιστά «πνευματοφόρο» και του μεταδίδει τα χαρίσματά Του.

Κατά την Θεία λειτουργία με την επίκληση του Αγίου Πνεύματος γίνεται η

μεταβολή του άρτου και του οίνου σε Σώμα και Αίμα Χριστού.

Άπειρα είναι εκείνα τα οποία μπορεί να γράψει κανείς για το Άγιο Πνεύμα. Τόμοι ολόκληροι. Θα κλείσω το κείμενο με μια απλή αλήθεια:

Το Άγιο Πνεύμα δίνεται στον καθένα μας όχι σύμφωνα με την αξία των καλών έργων του, αλλά δωρεάν, σύμφωνα με το έλεος του Θεού, για τη σωτηρία του.

Άπολυτίκιον

Εύλογητὸς εἶ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους, τοὺς ἁλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν, τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας· φιλόανθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον

Ὅτε καταβὰς τὰς γλῶσσας συνέχεε, διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλῶσσας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· καὶ συμφώνως δοξάζομεν, τὸ πανάγιον Πνεῦμα.